

Mål C-449/21**Sammanfattning av begäran om förhandsavgörande enligt artikel 98.1 i domstolens rättegångsregler****Datum för ingivande:**

21 juli 2021

Hänskjutande domstol:

Cour d'appel de Paris (Frankrike)

Datum för beslutet att begära förhandsavgörande:

1 juli 2021

Svarande:

Towercast

Sökande:

Autorité de la concurrence (konkurrensmyndigheten)

Ministère de l'Économie (ekonomiministeriet)

Cour d'appel de Paris**Dom av den 1 juli 2021****I. Saken i det nationella målet**

- 1 Bolaget TowerCast (härefter TowerCast) har väckt en talan vid Cour d'appel de Paris och yrkat upphävande av ett beslut fattat av den franska Autorité de la concurrence (nedan kallad konkurrensmyndigheten) att inte fortsätta granskningen av bolaget TDF:s förvärv av ett konkurrerande företag.

II. Åberopade bestämmelser**A. Unionsrätt**

- 2 Enligt artikel 102 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (nedan kallad FEUF):

”Ett eller flera företags missbruk av en dominerande ställning på den inre marknaden eller inom en väsentlig del av denna är, i den mån det kan påverka handeln mellan medlemsstater, oförenligt med den inre marknaden och förbjudet.”

- 3 Rådets förordning (EG) nr 139/2004 av den 20 januari 2004 om kontroll av företagskoncentrationer (nedan kallad förordning nr 139/2004) – som ersatte rådets förordning (EEG) nr 4064/89 av den 21 december 1989 om kontroll av företagskoncentrationer (nedan kallad förordning nr 4064/89) – anger följande i skälen 5–9 samt 20 och 24:

”(5) Åtgärder måste ... vidtas för att säkerställa att omstruktureringsprocessen inte på längre sikt skadar konkurrensen. ...

(6) Det är därför nödvändigt med en särskild rättsakt som möjliggör en effektiv kontroll av alla koncentrationer med avseende på deras verkningar på konkurrensstrukturen inom gemenskapen. Den skall vara den enda rättsakt som är tillämplig på sådana koncentrationer. Rådets förordning (EEG) nr 4064/89 har gjort det möjligt att utveckla en gemenskapspolitik på detta område. Mot bakgrund av de erfarenheter som har gjorts bör emellertid denna förordning omarbetas till en lagstiftning som är anpassad till de utmaningar som en mer integrerad marknad och den framtida utvidgningen av Europeiska unionen medför. I enlighet med subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna i artikel 5 i fördraget går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå målet att se till att konkurrensen på den gemensamma marknaden inte snedvrids.

(7) Även om artiklarna 81 och 82 enligt domstolens rättspraxis är tillämpliga på vissa koncentrationer har de inte tillräcklig räckvidd för att kontrollera alla transaktioner som kan visa sig vara oförenliga med den ordning utan snedvridning av konkurrensen som förutses i fördraget. Denna förordning bör därför inte baseras endast på artikel 83 utan framför allt på artikel 308 i fördraget, enligt vilken gemenskapen kan ge sig själv de ytterligare befogenheter som behövs för att uppnå sina mål ....

(8) De bestämmelser som skall antas i denna förordning bör gälla betydande strukturförändringar vars verkningar på marknaden sträcker sig utöver en enskild medlemsstats gränser. Sådana koncentrationer bör generellt ses över uteslutande på gemenskapsnivå, i enlighet med principen om prövning vid en enda instans ('one-stop-shop') och subsidiaritetsprincipen. ...

(9) Tillämpningsområdet för denna förordning bör definieras utifrån de berörda företagens geografiska verksamhetsområden och avgränsas av kvantitativa tröskelvärden för att omfatta de koncentrationer som har en gemenskapsdimension. ...

(20) Begreppet koncentration bör definieras på ett sådant sätt att det omfattar transaktioner som medför en varaktig förändring av kontrollen över de berörda företagen och därmed av marknadsstrukturen. [...]

(24) För att säkerställa ett system där det inte förekommer någon snedvridning av konkurrensen inom den gemensamma marknaden, för att främja en politik som förs i enlighet med principen om en öppen marknadsekonomi med fri konkurrens, måste denna förordning medge en effektiv kontroll av alla koncentrationer med utgångspunkt från deras verkningar på konkurrensen inom gemenskapen. I förordning (EEG) nr 4064/89 fastställs därför principen att om en koncentration med en gemenskapsdimension som skapar eller förstärker en dominerande ställning som medför att en effektiv konkurrens inom den gemensamma marknaden eller en väsentlig del av den påtagligt skulle hämmas, bör den förklaras oförenlig med den gemensamma marknaden.”

4 I artikel 1 i förordning nr 139/2004 fastställs tillämpningsområdet på följande sätt:

”1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 4.5 och artikel 22, gäller denna förordning alla koncentrationer med en gemenskapsdimension enligt definitionerna i denna artikel. ...”

5 I artikel 2.1 och 2.4 i förordning nr 139/2004 föreskrivs följande:

”1. Koncentrationer som omfattas av denna förordning skall bedömas i enlighet med målen i denna förordning och på grundval av följande bestämmelser för att fastställa om de är förenliga med den gemensamma marknaden.

När kommissionen gör sin bedömning ska den beakta

a) behovet av att bevara och utveckla en effektiv konkurrens inom den gemensamma marknaden mot bakgrund av bland annat strukturen på alla de berörda marknaderna och den faktiska eller potentiella konkurrensen från företag som är belägna antingen inom eller utanför gemenskapen,

...

4. I den utsträckning bildandet av ett gemensamt företag som utgör en koncentration enligt artikel 3 har till syfte eller resultat att samordna konkurrensbeteendet hos företag som förblir självständiga, skall samordningen bedömas enligt kriterierna i artikel 81.1 och 81.3 i fördraget, i syfte att fastställa om koncentrationen är förenlig med den gemensamma marknaden.”

6 I artikel 3 föreskrivs följande :

”1. En koncentration skall anses uppstå om en varaktig förändring av kontroll följer av att

a) två eller flera tidigare självständiga företag eller delar av företag slås samman, eller

b) en eller flera personer som redan kontrollerar minst ett företag eller ett eller flera företag genom förvärv av värdepapper eller tillgångar, genom avtal eller på

annat sätt direkt eller indirekt förvärvar kontroll helt eller delvis över ett eller flera andra företag.

2. Kontroll uppnås genom rättigheter, avtal eller andra medel som, antingen var för sig eller tillsammans och med hänsyn till alla faktiska eller rättsliga förhållanden, ger möjlighet att utöva ett avgörande inflytande på ett företag, särskilt genom

a) äganderätt eller nyttjanderätt till ett företags samtliga tillgångar eller en del av dessa,

b) rättigheter eller avtal som ger ett avgörande inflytande på sammansättningen av ett företags organ och dessas voteringar eller beslut.

3. Kontroll förvärvas av personer eller företag som

a) är innehavare av rättigheterna eller berättigade till rättigheter enligt de berörda avtalen, eller

b) utan att vara innehavare av rättigheterna eller berättigade till rättigheter enligt sådana avtal har befogenhet att utöva de rättigheter som grundar sig på dessa.

[...]"

7 I artikel 21, med rubriken "Tillämpning av förordningen och behörighet" föreskrivs följande:

"1. Endast denna förordning är tillämplig på koncentrationer enligt definitionen i artikel 3. Rådets förordningar (EG) nr 1/2003, (EEG) nr 1017/68, (EEG) nr 4056/86 och (EEG) nr 3975/87 är inte tillämpliga, utom på gemensamma företag som inte har en gemenskapsdimension men som har till syfte eller resultat att samordna konkurrensbeteendet hos företag som förblir självständiga.

2. Med förbehåll för domstolens prövningsrätt är kommissionen ensam behörig att fatta beslut enligt denna förordning.

3. Medlemsstaterna får inte tillämpa sin nationella konkurrenslagstiftning på koncentrationer med en gemenskapsdimension"

8 I artikel 22, som innehåller föreskrifter om möjligheterna att hänskjuta ett ärende till Europeiska kommissionen, föreskrivs följande:

"1. En eller flera medlemsstater får begära att kommissionen undersöker en koncentration enligt definitionen i artikel 3 som inte har en gemenskapsdimension i den mening som avses i artikel 1, men som påverkar handeln mellan medlemsstater och hotar att påtagligt påverka konkurrensen inom den medlemsstats eller de medlemsstaters territorium som framställer begäran. ...".

B. Nationell rätt

- 9 Artikel L.430-2 i code de commerce (handelslagen) föreskriver följande:

"I.- Varje koncentration i den mening som avses i artikel L.430-1 omfattas av bestämmelserna i artikel L.430-3 och följande artiklar, om följande tre villkor är uppfyllda:

- Den totala globala omsättningen exklusive skatt för alla företag eller grupper av fysiska eller juridiska personer som deltar i koncentrationen överstiger 150 miljoner euro.
- Den totala omsättningen exklusive skatt som uppnås i Frankrike av minst två av de berörda företagen eller grupperna av fysiska eller juridiska personer uppgår till mer än 50 miljoner euro.
- Transaktionen omfattas inte av rådets förordning (EG) nr 139/2004 av den 20 januari 2004 om kontroll av företagskoncentrationer. ..."

- 10 Artikel L.430-9 i code de commerce föreskriver följande:

"Konkurrensmyndigheten får, i händelse av missbruk av dominerande ställning eller ekonomiskt beroendetillstånd, genom motiverat beslut, ålägga företaget eller företagsgruppen i fråga att inom en viss tid ändra, komplettera eller säga upp alla avtal och dokument genom vilka den koncentration av ekonomisk makt som möjliggjorde missbruket uppnåddes, även om dessa dokument har varit föremål för det förfarande som föreskrivs i denna avdelning."

- 11 I de riktlinjer för koncentrationskontroll som offentliggjorts av konkurrensmyndigheten, i versionen från 2013, anges i punkt 314, som rör villkoren för genomförande av artikel L.430-9 i code de commerce, följande:

"Denna artikel är tillämplig på missbruk som har möjliggjorts genom en koncentration, oavsett om den har varit föremål för ett tillståndsförfarande inför konkurrensmyndigheten eller, tidigare, ministern."

III. Bakgrunden till tvisten

- 12 Genom ett investeringsprotokoll ingått den 23 juni 2016, ändrat genom ett tilläggsavtal av den 30 juni 2016, förvärvade TDF Infrastructure samtliga aktier i bolagets konkurrent Itas SAS, koncernens paraplyföretag, och förvärvade ensam kontroll. Endast två tjänsteleverantörer finns kvar på den relevanta franska marknaden efter transaktionen i fråga: TDF och TowerCast.
- 13 Förvärvet av Itas, som ligger under de tröskelvärden som fastställs i artiklarna 1 i förordning nr 139/2004 och L-430-2 i code de commerce, gav inte upphov till något förfarande för förhandskontroll av företagskoncentrationer eller något

hänskjutande till Europeiska kommissionen enligt artikel 22 i förordning nr 139/2004.

- 14 Genom en skrivelse, registrerad den 15 november 2017, mottog den franska konkurrensmyndigheten ett klagomål från TowerCast genom vilket TowerCast hävdar att TDF:s förvärv av Itas den 13 oktober 2016 utgör missbruk av dominerande ställning, på grund av att förvärvet hindrar konkurrensen på grossistmarknaderna, i tidigare och senare led, för sändning av digital markbunden TV genom att avsevärt stärka TDF:s redan dominerande ställning på dessa marknader.
- 15 Den 25 juni 2018 delgavs invändningar till bolagen i TDF-koncernen (TDF infrastructure, TDF infrastructure Holding, Tivana France Holdings, Tivana Midco, Tivana Topco), som klandrades för att *”den 13 oktober 2016, som ett enda företag i den mening som avses i konkurrenslagstiftningen, ha missbrukat sin dominerande ställning på grossistmarknaden i senare led för sändning av digital markbunden TV genom att ta kontroll över Itas-koncernen”*, då detta agerande sannolikt kan påverka, begränsa eller snedvrída konkurrensen på grossistmarknaden i senare led för sändning av digital markbunden TV, ett agerande som är förbjudet enligt artikel L.420-2 i code de commerce och artikel 102 FEUF.
- 16 Genom beslut nr 20-D-01 av den 16 januari 2020 (nedan kallat det omtvistade beslutet) ansåg konkurrensmyndigheten att det missbruk av en dominerande ställning som TDF-koncernen hade anklagats för inte var fastställt och att det därför saknades anledning att fortsätta förfarandet.
- 17 TowerCast överklagade detta beslut och yrkade att beslutet skulle upphävas. Bolagen i TDF-koncernen yrkar att Cour d’appel de Paris ska fastställa beslutet i dess helhet och avslå TowerCasts överklagande. Konkurrensmyndigheten samt ekonomiministern och åklagarmyndigheten, vilka delar konkurrensmyndighetens åsikt i det omtvistade beslutet, yrkar också att den hänskjutande domstolen ska avslå överklagandet.

IV. Parternas argument

A. Konkurrensmyndigheten

- 18 I det omtvistade beslutet, liksom vid den hänskjutande domstolen, gjorde konkurrensmyndigheten gällande att antagandet av förordningarna nr 4064/89 och nr 139/2004 drog en tydlig skiljelinje mellan koncentrationskontroll och kontroll av konkurrensbegränsande beteenden och att inrättandet av ett särskilt system för koncentrationskontroll på unionsnivå i praktiken har gjort tillämpningen av rättspraxisen *”Continental Can”* obsolet på grund av att målet avgjordes vid en tidpunkt då det inte fanns något system för koncentrationskontroll.

- 19 Konkurrensmyndigheten anser i huvudsak att även om artikel 102 FEUF fortfarande är tillämplig på missbruk som kan särskiljas från själva koncentrationen efter ikraftträdandet av förordning nr 4064/89, har en tillämpning av artikeln på de strukturella koncentrationer som avses i förordning nr 139/2004, även om förordningen i sig självt inte utesluter dessa koncentrationer, inte längre något syfte.
- 20 Konkurrensmyndigheten betonar även att artikel 3 i förordning nr 139/2004, liksom artikel 3 i förordning nr 4064/89 dessförinnan, definierar en koncentration enbart enligt materiella kriterier och inte enligt de tröskelvärden som anges i artikel 1 i förordningen. Konkurrensmyndigheten drar därav slutsatsen att förordning nr 139/2004 endast är tillämplig på koncentrationer enligt definitionen i artikel 3, vilket gör tillämpningen av artikel 102 FEUF på en koncentration irrelevant, när det berörda företaget inte uppvisat något särskilt beteende till följd av koncentrationen.
- 21 Konkurrensmyndigheten tillämpar samma analys vad gäller tillämpningen av nationell lagstiftning, motsvarande artikel L.420-2 i code de commerce, och anser att förfarandena för konkurrensbegränsande beteenden och förfarandet för kontroll av koncentrationer är olika och oförenliga.

B. TowerCast

- 22 Genom sitt överklagande har TowerCast bestridit tolkningen av texterna. TowerCast har i huvudsak gjort gällande att det eftersträvade målet sedan EGG-fördraget är att inrätta ett system som säkerställer att konkurrensen inte snedvrids på den gemensamma marknaden och hänvisar till principerna i det ovan nämnda målet "Continental Can", vilka TowerCast anser fortsatt bör ses som relevanta. TowerCast anför att principerna i målet har upprepats i flera efterföljande domar (dom av den 21 september 2005, EDP/kommissionen, T-87/05, EU:T:2005:333, punkt 46 och 47, och dom av den 14 december 2005, General Electric/kommissionen, T-210/01, EU:T:2005:456, punkt 86) och åberopar ett rättsutlåtande till stöd för sitt påstående om att medlemsstaternas myndigheter och domstolar i huvudsak har fortsatt att tillämpa den rättspraxis som etablerats genom "Continental Can".
- 23 TowerCast har dessutom åberopat den direkta effekten av artikel 102 FEUF och har, när det gäller koncentrationer under tröskelvärdena, gjort en efterhandskontroll av förenligheten med artikeln.
- 24 TowerCast har även anført att förordningarna nr 139/2004 och nr 1/2003 inte kan tillämpas samtidigt i samma ärende och att förordning nr 139/2004 endast är tillämplig på koncentrationer som omfattas av dess tillämpningsområde, det vill säga de koncentrationer som har en gemenskapsdimension eller de som har hänskjutits till kommissionen av de nationella konkurrensmyndigheterna eller parterna.

- 25 Som svar till de övriga parterna i målet har TowerCast gjort gällande att en kontroll som är begränsad till handlingar som kan särskiljas och som utgör missbruk inte gör det möjligt att angripa de koncentrationer som påtagligt hämmar konkurrensen genom att avsevärt stärka förvärvarens dominerande ställning och tillägger att systemet med hänskjutande enligt artikel 22 i förordning nr 139/2004 inte är tillräckligt för att säkerställa en tillfredsställande kontroll, eftersom kontrollen är frivillig och genomförs efter medlemsstaternas eget gottfinnande. TowerCast erinrar också om att kommissionen fram till nyligen inte ville undersöka koncentrationer som ligger under de nationella kontrolltrösklarna.

C. Övriga parter i målet

- 26 Ekonomiministern delar konkurrensmyndighetens analys. De intervenerande bolagen i TDF-koncernen ansluter sig också till analysen. De påpekar även att EU-domstolen, i domen Austria Asphalt av den 7 september 2017 (C- 248/16, EU:C:2017:643, punkterna 30–33) konstaterade att artiklarna 101 och 102 FEUF inte var tillämpliga på alla kontrolltransaktioner som kunde kvalificeras som koncentrationer i den mening som avses i artikel 3 i förordning nr 139/2004, oavsett om tröskelvärdena hade överskridits eller inte. Slutligen betonar de övriga parterna den rättsliga osäkerheten skulle medföra om artikel 102 FEUF skulle tillämpas på sådana företagskoncentrationer som den nu aktuella, i och med att den möjliggör att en koncentration kan ifrågasättas i flera år efter att den slutförts, utöver risken för avvikelser till följd av en uppsplittring av målen avseende kontroll av företagskoncentrationer.

V. Den hänskjutande domstolens bedömning

- 27 I domen ”Continental Can” (dom av den 21 februari 1973, Europemballage och Continental Can/kommissionen, 6/72, EU:C:1973:22), ansåg domstolen att man ”i avsaknad av uttryckliga bestämmelser ... [kan] inte utgå från att fördraget, som i artikel 85 förbjuder vissa beslut av vanliga företagssammanslutningar, vilka snedvrider konkurrensen utan att slå ut denna, i artikel 86 dock skulle tillåta att företag, som har bildat en organisk enhet, kan uppnå en så dominerande ställning att all möjlighet till verklig konkurrens skulle vara utesluten”. Domstolen kom fram till att ”[d]et ... därför [kan] vara fråga om missbruk när ett företag i dominerande ställning stärker sin ställning så att graden av dominans väsentligt hämmar konkurrensen, dvs. så att det på marknaden endast kvarstår företag som i sitt agerande är beroende av det dominerande företaget”.
- 28 Denna rättspraxis tolkas vanligtvis på så sätt att en förstärkning av en dominerande ställning genom extern tillväxt som riskerar att utesluta alla chanser till seriös konkurrens, med hänsyn till de mål som eftersträvas, inte kan undantas från tillämpningsområdet för artikel 102 FEUF (tidigare 86 i EEG-fördraget), en primärrättslig bestämmelse med direkt effekt.

- 29 Detta avgörande fattades dock vid en tidpunkt då unionsrätten inte hade någon mekanism för att kontrollera koncentrationer. Unionen har därefter antagit regler som ska tillämpas på koncentrationer som avsevärt kan hämma en effektiv konkurrens på den inre marknaden eller en väsentlig del av den.
- 30 För att undvika en analys i två delar, genom förhands- och efterhandskontroll, av de transaktioner som omfattas av tillämpningsområdet för de på varandra följande förordningarna om kontroll av företagskoncentrationer, föreskrivs i dessa förordningar att företagskoncentrationer med en ”gemenskapsdimension”, som är föremål för en förhandshandskontroll, inte även kan omfattas av bestämmelserna i förordningarna (förordning nr 17, nu nr 1/2003) om tillämpningen av de artiklar som förbjuder konkurrensbegränsande beteenden (85 och 86 FEG nu 101 och 102 FEUF).
- 31 Artikel 3 i förordning nr 139/2004 ger en materiell definition av begreppet koncentration, utan hänvisning till de tröskelvärden som nämns i artikel 1, och som gör det möjligt att definiera en koncentration med en gemenskapsdimension. Det uteslutande som anges i artikel 21 förefaller därför tillämpligt på alla koncentrationer som uppfyller definitionen i artikel 3, utan att det har någon betydelse att dessa uppnår de obligatoriska tröskelvärdena för kontroll.
- 32 I skäl 7 i förordning nr 139/2004 anges emellertid följande: ”Även om artiklarna 81 och 82 enligt domstolens rättspraxis är tillämpliga på vissa koncentrationer har de inte tillräcklig räckvidd för att kontrollera alla transaktioner som kan visa sig vara oförenliga med den ordning utan snedvridning av konkurrensen som förutses i fördraget [...]”. Den hänskjutande domstolen undrar därför om den tolkning som fastställts i rättspraxis genom ”Continental Can” fortfarande är tillämplig på en sådan koncentration som den aktuella, med avseende på vilken det är ostridigt att den uppfyller definitionen i ovan nämnda artikel 3 och vilken inte har varit föremål för någon förhandskontroll med avseende på effekterna på konkurrensen.
- 33 I den senaste rättspraxisen från EU-domstolen verkar domstolen inte ha tagit ställning till frågan huruvida det uteslutande som framgår av artikel 21 i förordning nr 139/2004 också är tillämpligt på koncentrationer som inte har varit föremål för någon förhandskontroll.
- 34 I den ovan nämnda domen av den 7 september 2017 i mål C-248/16, Austria Asphalt, erinrade domstolen om följande:
- ”31. ... förordning[en] ... ingår i ett lagstiftningspaket som syftar till att genomföra artiklarna 101 FEUF och 102 FEUF och till att införa ett kontrollsystem som ska säkerställa att konkurrensen på unionens inre marknad inte snedvrids..
32. Såsom framgår av artikel 21.1 i förordning nr 139/2004 är denna förordning den enda som är tillämplig på koncentrationer i den mening som avses i artikel 3 i nämnda förordning, och på vilka förordning nr 1/2003 i princip inte är tillämplig [understruket av den hänskjutande domstolen].

33. Sistnämnda förordning är däremot fortfarande tillämplig på ageranden från företag som, utan att leda till att företagskoncentrationer uppstår i den mening som avses i förordning nr 139/2004, kan resultera i en samordning dem emellan som strider mot artikel 101 FEUF och som kommissionen eller nationella konkurrensmyndigheter därför ska kontrollera.”
35. Domstolen har emellertid inte preciserat de undantag som skulle kunna göras från principen i punkt 32 i domen och den har inte heller uttalat sig om huruvida den tolkning som gjordes i målet ”Continental Can” fortfarande kan tillämpas, särskilt på koncentrationer under tröskelvärdena för obligatorisk kontroll, vilka inte har varit föremål för någon obligatorisk förhandskontroll eller någon begäran om hänskjutande till kommissionen i enlighet med artikel 22 i förordning nr 139/2004.
36. Med beaktande av den direkta effekt som är knuten till artikel 102 FEUF och det tillämpningsområde som ges bestämmelserna om koncentrationer (artikel 21.1 i förordning nr 139/2004), hyser den hänskjutande domstolen tvivel avseende den tolkning som bör göras av dessa sistnämnda bestämmelser, vad gäller omöjligheten att ”i princip” tillämpa de primärrättsliga konkurrensreglerna autonomt på en koncentration, som likt den i förevarande fall:
- kan uppfylla definitionen i artikel 3 i förordning nr 139/2004,
  - inte har gett upphov till någon förebyggande kontroll, varken på grundval av unionsrätt eller på grundval av nationell lagstiftning som är tillämplig på koncentrationer,
  - och som således inte utgör en risk för kumulativ tillämpning av förordning nr 139/2004 och nr 1/2003 eller motsägelser som ett resultat av en analys i två delar genom en förhands- och efterhandskontroll.
37. Denna tolkningssvårighet förstärks genom en granskning av de nationella beslut som parterna har åberopat och av vilka en oenhetlig tillämpning av unionsrätten kan utläsas.

VI. Skäl för begäran om förhandsavgörande

38. Europeiska unionens domstol verkar inte tidigare ha prövat den omtvistade rättsfrågan i förevarande mål. Det är därför nödvändigt, på grund av skilda tolkningar och för att garantera en enhetlig tolkning och tillämpning av unionsrätten, att hänskjuta en fråga till Europeiska unionens domstol för förhandsavgörande.

VII. Tolkningsfrågan

- 39 La Cour d'appel de Paris ställer följande tolkningsfråga till Europeiska unionens domstol.

”Ska artikel 21.1 i rådets förordning (EG) nr 139/2004 av den 20 januari 2004 om kontroll av företagskoncentrationer tolkas på så sätt att den utgör hinder för att en koncentration, som inte har gemenskapsdimension i den mening som avses i artikel 1 i ovan nämnda förordning, som ligger under de tröskelvärden för obligatorisk förhandskontroll som föreskrivs i nationell rätt och som inte har gett upphov till någon begäran om hänskjutande till Europeiska kommissionen i enlighet med artikel 22 i ovan nämnda förordning undersöks av en nationell konkurrensmyndighet i form av ett eventuellt missbruk av dominerande ställning som är förbjudet enligt artikel 102 FEUF, med hänsyn till konkurrensstrukturen på den nationella marknaden?”

ARBETS
DOKUMENT